

Sygn. akt I C 1697/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Irena Żarnowska-Sporysz

Protokolant: prot. sądowy Anna Łachman

po rozpoznaniu w dniu 24 sierpnia 2015 r. w Krakowie

na rozprawie

sprawy z powództwa **A. C. (1)**

przeciwko **J. K. (1), T. S. (1)**

o zapłatę z weksla

I. utrzymuje w mocy nakaz zapłaty Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 26 maja 2014 roku sygn. I Nc 209/14 – w części tj. co do pozwanego J. K. (1) w zakresie kwoty głównej w wysokości 289.750,03 zł (dwieście osiemdziesiąt dziewięć tysięcy siedemset pięćdziesiąt złotych trzy grosze) i w zakresie kosztów postępowania w wysokości 10.838,90 zł;

II. w pozostałym zakresie nakaz ten uchyla i powództwo oddala;

III. zasądza od powoda na rzecz pozwanego T. S. (1) kwotę 16.790 zł tytułem zwrotu opłaty od zarzutów.

Sygn. IC 1697/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 13 maja 2014 powód A. C. (1) wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z weksla iż pozwani J. K. (1) i T. S. (1) mają zapłacić solidarnie na rzecz powoda kwotę 447.732,00 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu oraz koszty procesu.

W uzasadnieniu podał ,że dnia 12 stycznia 2005r zawarta została umowa pożyczki pomiędzy powodem jako pożyczkodawcą a pozwanym J. K. (1) jako pożyczkobiorcą na kwotę 213.000 zł. Sporządzone zostało jednocześnie tego samego dnia porozumienie wekslowe o wypełnieniu weksla in blanco z dnia 12 stycznia 2005r i poręczenie przez pozwanego T. S. (1) wystawionego przez J. K. (1) weksla, którym to poręczeniem pozwany T. S. (1) zobowiązał się za J. K. (1) do zapłaty wszelkich zobowiązań wynikających z umowy pożyczki z dnia 12 stycznia 2005r .

W związku z nieuregulowaniem zobowiązań z tejże umowy pożyczki powód dnia 7 stycznia 2014r dokonał wypełnienia weksla zgodnie z deklaracją wekslowa na kwotę 447.732,83 zł i wezwał pozwanego J. K. tego samego dnia do jego wykupu w terminie 14 dni. Pismem z dnia 24 stycznia powiadomił też pozwanego T. S. (1) o terminie wykupu weksla i wezwał go również do jego wykupu .

Na podstawie weksla wystawionego przez J. K. (1) wydany został nakaz zapłaty dnia 26 maja 2014r.

Obaj pozwani złożyli zarzuty .

Pozwany T. S. (1) wniósł o uchylenie nakazu zapłaty w całości , oddalenie powództwa w całości, zasądzenie kosztów postępowania na jego rzecz, wstrzymanie wykonania nakazu zapłaty

W uzasadnieniu podał ,że zaprzecza twierdzeniom i zarzutom powoda podniesionym w pozwie a nadto, że w myśl zasady art. 37 krio udzielone przez niego poręczenie wekslowe jest nieważne bowiem dokonane zostało bez zgody jego małżonki a dotyczyło czynności przekraczającej zakres zwykłego zarządu .

W piśmie z dnia 31 października 2014r (k.207) podniósł też zarzut niewłaściwego wypełnienie weksla, powód nie wskazał sposobu wyliczenia kwoty w nim zapisanej

Pozwany J. K. (1) wniósł o uchylenie nakazu zapłaty w całości , oddalenie powództwa w całości , zasądzenie kosztów postępowania na jego rzecz, wstrzymanie wykonania nakazu zapłaty.

W uzasadnieniu podał ,że zaprzecza twierdzeniom i zarzutom powoda podniesionym w pozwie a nadto ,że roszczenie powoda nie istnieje, a umowa pożyczki z dnia 12 stycznia 2005r jest nieważna z uwagi na art 83 kc .

W związku z tym iż nie istnieje stosunek podstawowy (ważna umowa pożyczki) weksel gwarancyjny stanowiący podstawę roszczenia powoda został wypełniony niezgodnie z zawartą umową wekslową. Powód nie zawarł ważnej umowy pożyczki na którą się powołuje , bo nie było nigdy zamiarem stron zawarcie takiej umowy , a powód nigdy nie oddał do dyspozycji pozwanego J. K. (1) środków pieniężnych w kwocie określonej w tej umowie. Pozorna umowa pożyczki została zawarta w związku z zawartą dnia

1 października 2004r (omyłkowo podana w zarzutach dwukrotnie data 2014) pomiędzy A. C. (1) , K. C. a pozwanym J. K. umową tzw. inwestycyjną dotyczącą zakupu przez tegoż pozwanego udziałów w (...) sp. z o.o. w K.. W punkcie (...) tejsze umowy inwestycyjnej powód i jego małżonka zobowiązywali się sprzedać J. K. swe udziały w spółce (...) w terminie do 1 stycznia 2005r o ile spełnione zostaną uzgodnione w punktach (...) tej umowy warunki.

W dniu 29 grudnia 2004r doszło do sprzedaży na rzecz J. K. udziałów: od (...) , od K. C. – (...) – a pozostałe (...) udziałów sprzedano T. S.. Do tej sprzedaży doszło pomimo niezrealizowania przez pozwanego J. K. wszystkich warunków umowy inwestycyjnej z 1października 2004r w szczególności tego określonego w jej p.(...)

Na dzień sprzedaży udziałów w spółce (...) sp.z o.o. tj. 29 grudnia 2004r istniało zadłużenie ATOS sp z o.o. z tytułu zobowiązań publicznoprawnych : VAT,CIT,PIT w łącznej wysokości 158.418,05 zł do spłaty których pozwany J. K. nie zdołał doprowadzić do dnia sprzedaży udziałów. Dodatkowo do zapłaty pozostawała jeszcze kwota 43.000 zł określona w punkcie (...) h umowy inwestycyjnej i załącznika do tej umowy (str.39) która stanowiła zobowiązanie A. C. (1) względem B. Ż. (1) z tytułu zaciągniętej przez powoda u tego ostatniego pożyczki w tej wysokości a którą J. K. zobowiązał się za powoda spłacić . Kwotę tę z odsetkami pozwany J. K. przekazał do rąk A. C. (1) .

W związku z niewywiązaniem się przez pozwanego J. K. z warunków umowy inwestycyjnej strony ustaliły iż w celu zabezpieczenia ewentualnych negatywnych skutków jakie mógłby ponieść powód na skutek nie wywiązania się ostatecznie z warunków umowy przez pozwanego zawrą oni umowę pożyczki zabezpieczoną wekslem in blanco poręczonym przez T. S.. Kwota określona w tej umowie miałyby rekompensować ewentualną szkodę poniesioną przez powoda w przypadku nie wywiązania się z warunków umowy inwestycyjnej przez pozwanego. Powód w związku z umową pożyczki nie oddawał pozwanemu do jego dyspozycji żadnej kwoty ani gotówką ani przelewem. Dodatkowo – podkreśla pozwany iż tylko kwota 43.000 zł stanowiła jego zobowiązanie względem powoda , a reszta to było zobowiązanie spółki (...). Całe to zobowiązanie spółki (...) zostało uregulowane do sierpnia 2005r, spłacona też została kwota 43.000 zł , a o tym ,że umowa pożyczki była pozorna świadczy fakt iż do tej pory powód nie żądał zwrotu kwoty z tej umowy . Powód wezwał pozwanych dopiero po

9 latach do wykupu weksla co do którego uważali oni iż został zniszczony.

W piśmie z dnia 24 października 2014r pozwany J. K. podniósł dodatkowo ,że wszelkie kwoty wynikające z umowy zbycia udziałów przekazał powodowi ,że rozliczył się z nim całkowicie z tego zobowiązania (k.177)

W piśmie z dnia 15 grudnia 2014r – załączniku do protokołu rozprawy z dnia 15 grudnia 2014r pozwany J. K. (1) podniósł dodatkowo zarzut niewłaściwego wypełnienia weksla w zakresie odsetek , które jako roszczenie okresowe jego zdaniem przedawniły się w części przenoszącej kwotę 76.750,03 zł . Zasadne byłoby ich naliczenie za okres trzech lat wstecz od daty wypełnienia weksla czyli od 07.01.2011 do 07.01.2014r – tak więc weksel mógłby opiewać na kwotę 289.750,03 zł a nie na 447.731,83 zł. (vide –k. 216)

W odpowiedzi na zarzuty pozwanych powód wniósł o utrzymanie w mocy nakazu zapłaty . Podał ,że pozwany J. K. (1) nie wspominał w zarzutach do nakazu zapłaty ,że oprócz zobowiązań względem (...).

z o.o. wynikających z umowy inwestycyjnej z 1 października 2004r – ciążyły na nim jeszcze zobowiązania względem spółki jawnej (...) z punktu (...) tej umowy . Umowa pożyczki z 12 stycznia 2005r zawarta została właśnie dlatego ,że strony umowy inwestycyjnej i umowy sprzedaży udziałów spółce (...) sp. z o. o. zdawały sobie sprawę z tego ,że warunki umowy inwestycyjnej nie były jeszcze wykonane przez pozwanego.

Wartość nominalna udziałów spółki z o.o. (...) jaka przeszła na pozwanego J. K. wyniosła 274.000,00 zł , wartość obowiązku ciężącego na tym pozwanym z punktu (...) umowy z 1 października 2004r to kwota 190.000,00 zł , którą powód uregulował z (...) spółki jawnej (...) o numerze (...). Pozwany J. K. uścił na ręce powoda kwotę 19.000,00 zł w dniu 1 października 2004r i do końca roku 2004r zapłacił jeszcze 31.000,00 zł- czym wypełnił zobowiązanie z punktu (...) umowy. Kwota ta jednak pochodziła nie od pozwanego lecz od B. Ż. (1) , który wręczył pieniądze powodowi , a do których wypłaty zobowiązał się pozwany. Pozwany wtedy nie miał pieniędzy i niezbędna była pożyczka od B. Ż.. To B. Ż.zapłacił powodowi dług J. K. (1). J. K. (1) zwrócił te pieniądze które w dalszej kolejności zostały przekazane B. Ż.. Poza w/w kwotą 50.000,00 zł J. K. (1) przelał jeszcze na rzecz powoda kwotę 3000 zł dnia 10 listopada 2004r , 6000 zł dnia 29 listopada 2004r i 2000 zł dnia

7 stycznia 2005 r. Ponadto pozwany ten przelał na konto powoda kwotę 30.000 zł dnia 22 grudnia 2004r, kwotę 40.000 zł dnia 28 grudnia 2004r i dwa razy po 40.000 zł (80.000 zł) dnia 29 grudnia 2004r , przy czym w datach 28 i 29 grudnia 2004r przy przelewie widniał wpis „ za udziały” , których nominalna wartość wynosiła dla J. K. 268.000 zł, a dla T. S. 5500 zł .

Wszystkie kwoty przekazane przez pozwanego J. K. w okresie od 22 grudnia 2004r zostały przez powoda przekazane na konto nr (...), który to rachunek służył obsłudze płatności (...) spółki jawnej. Powód przekazał kwotę 190.000 zł z tytułu zobowiązań tej spółki na rzecz US i ZUS w K. co musiał uczynić jako współnik tej spółki i odpowiedzialny za jej zobowiązania zgodnie z art. 31 k.s.h.

Dalej powód wyjaśnia ,że pozwany w sumie zapłacił powodowi 251.000 zł a udziały sprzedane jemu i T. S. w spółce z o.o. (...) warte były nominalnie 274.000 zł. Ponadto zobowiązania spółki jawnej (...) na dzień 31 grudnia 2004r wynosiły 190.000 zł – a te miał też uregulować pozwany zgodnie z p. (...) umowy z 1 października 2004r – zatem wartość zobowiązań pozwanego łącznie to była kwota 464.000 zł. Winien był zatem powodowi po zapłaceniu 251.000 zł jeszcze 213.000 zł – i na taką właśnie kwotę opiewała zawarta dnia 12 stycznia 2005r umowa pożyczki . Nie była to zatem czynność prawna pozorna ale stanowiła nowację zobowiązań pozwanego wynikających z umowy z dnia 1 października 2004r.

Powód nie naciskał na pozwanych co do zwrotu tej kwoty bo miał świadomość ich trudności finansowych , ale co jakiś czas ten temat w rozmowach między stronami powracał .

Co do zarzutów T. S. powód uważa ,że są bezzasadne a jego poręczenie jest ważne , bo nie było czynnością przekraczającą zakres zwykłego zarządu choćby dlatego ,że pozwany ten ma znaczny majątek . Podniesiony też przez niego zarzut nieważności złożonego poręczenia godzi w zasady współzycia społecznego.

Odnosząc się do zarzutu przedawnienia w zakresie odsetek powód w piśmie z dnia 20 marca 2014r (k.257) wskazał iż jest on bezzasadny bowiem wypełnienie weksla nastąpiło dopiero 7 stycznia 2014r w którym to momencie doszło dopiero do konkretyzacji roszczenia . Podniesienie tego zarzutu jest ponadto nadużyciem prawa , bo pozwani zwodzili go z zapłatą należności w wysokości 213.000 zł. Dodatkowo stwierdził iż odsetki stanowią ekwiwalent szkody jaką poniósł powód na skutek utraty siły nabywczej pieniądza .

Sąd ustalił :

Dnia 01 października 2004r pomiędzy powodem A. C. (1) i jego małżonką K. C. jako zbywcami, a J. K. (1) jako nabywcą – przy udziale T. C. – zawarta została umowa mocą której:

Zbywcy – prowadzący działalność gospodarczą w ramach spółki jawnej pod firmą (...) i s-ka jawna – i jako właściciele udziałów odpowiednio A. C. (1) - (...) po 100 zł każdy i K. C. (...) po 100 zł każdy w spółce z o.o. pod firmą (...) – zobowiązali się (...)– do sprzedaży na rzecz nabywcy i wskazanej przez niego osoby posiadanych udziałów w spółce z o.o. (...) za cenę nominalną w terminie do 01 stycznia 2005r , jeżeli nabywca spełni wszelkie ustalone przez strony warunki opisane w pkt. (...) tej umowy, a nadto zobowiązali się do wynajęcia nieruchomości będącej w wyłącznej dyspozycji spółki jawnej (...) , do sprzedaży ruchomości spółki jawnej (...) oraz prawa do jej znaku firmowego.

Nabywca zaś zobowiązał się do wykonania wymienionych w tej umowie czynności w tym między innymi do zapłacenia ceny udziałów na warunkach i w terminie określonym w umowie vide pkt 4 .2a umowy i do spłaty na rzecz A. C. kwoty 43.000 zł – vide pkt4.2 h umowy.

Ponadto warunki na jakich miało dojść do przejęcia udziałów spółki z o.o. (...) zostały wymienione w pkt. (...)umowy i tak :

zbywcy zobowiązali się zawrzeć umowę zbycia udziałów pod warunkiem ,

że nabywca(tj. J. K. (1)) jako powołany z dniem 1 października 2004r prezes (...) oraz upoważniony do reprezentowania w zakresie spraw gospodarczych i regulacji zobowiązań spółki jawnej (...) w terminie do 31 grudnia 2004r – dokona między innymi :

1. spłaty wszelkich zobowiązań spółki jawnej (...) powstałych do tego dnia
2. regulacji zobowiązań publicznoprawnych spółki z o.o. (...),
3. spłaty wszelkich zobowiązań publicznoprawnych spółki z o.o. (...) powstałych do września 2004r z tytułu PIT4, ZUS
 - a. złoży weksel,
 - b. złoży numer (...) SR dla Krakowa podgórze,
 - c. wpłaci najpierw 19.000 zł, następnie 31.000 zł i dalej trzy raty po 50.000 zł każda do 27 każdego miesiąca poczynając od 27 lutego 2005r,
 - d. zawrze umowy przewłaszczenia,
 - e. złoży odpisy wszelkich uchwał i zobowiązań spółki

Dow: umowa z dnia 1 października 2004- k. 38 i nast.

J. K. (1) nie wykonał w terminie do dnia 29 grudnia 2004r warunków z punktu(...) umowy z dnia 1 października 2004r tj. w szczególności nie uregulował należności spółki jawnej (...) ponieważ nie miał odpowiedniej ilości pieniędzy. Mimo to jednak z uwagi na długoletnią znajomość i współpracę stron tej umowy, zaufanie jakim powód darzył J. K. (1)

, a nadto dlatego aby zobowiązania z umowy z 1 października 2004 nie wygasły na skutek nie zawarcia umów zbycia udziałów (...). w terminie wskazanym w umowie- powód

A. C. (1) i jego małżonka zawarli w dniu 29 grudnia 2004r umowy zbycia udziałów w spółce z o.o. (...) za kwoty odpowiednio : (...) udziałów po (...) zł każdy =164.400 zł , (...) udziałów po(...)zł każdy = 104.100 zł . Doszło też tego samego dnia do zawarcia umowy sprzedaży udziałów tej spółki pomiędzy K. C. a T. S. (1) w zakresie(...)udziałów po (...)zł każdy za cenę 5500 zł . Za T. S. (1) zapłacił faktycznie J. K. (1) zwracając mu w ten sposób należne mu wynagrodzenie za usługi czynione na jego rzecz przez T. S. (1) .

W każdej z tych umów wpisano ,że cena sprzedaży została już sprzedającym wypłacona.

Faktycznie jednak pozwany J. K. (1) zapłacił powodowi i jego małżonce do końca grudnia 2004r kwotę 19.000 zł oraz 31.000 zł tj. łącznie 50.000 zł , oraz w ratach jeszcze 11.000 zł i wpłacił też na konto powoda prowadzone w banku (...) również w ratach kwotę 190.000 zł. (razem 251.000 zł).

Z pieniędzy jakie wówczas zapłacił powodowi część tj. kwota 43000 zł pochodziła od B. Ż. (1), który taką kwotę wyłożył za pozwanego – ale które to pieniądze wręczył nie jemu lecz powodowi A. C. którego znał i któremu nieraz pożyczał różne kwoty. Pieniądze te w wysokości właśnie 43000 zł zobowiązał się J. K. (1) zwrócić powodowi – a ten zwrócić je następnie B. Ż.. Z tego też względu w umowie z dnia 1.10. (...) w pkt. (...)zaznaczono , że J. K. zapłaci powodowi oprócz innych kwot właśnie 43.000 zł , do czego również zobowiązał się pozwany J. K. w odrębnym oświadczeniu – k. 76

Dow; Dow: umowy zbycia k. 79- 84 , zeznanie pozwanych k. 374, 477-478, zeznanie powoda – k. 372, 373, dowody wpłat – przelewy –k. 278- 292, zeznanie św. B. Ż. k. 263

Pieniądze otrzymane od J. K. (1) powód przelał na konto nr (...) który to rachunek służył obsłudze płatności spółki jawnej (...). Z konta tego następnie powód jeszcze w grudniu 2004r kwotę 190.000 zł przekazał na spłatę zobowiązań spółki jawnej (...) (pomimo iż miał te zobowiązania uregulować J. K. (1) zgodnie z umową inwestycyjną) a to dlatego iż wiedział już po rozmowach z J. K. (1) ,że ten nie będzie w stanie w terminie wynikającym z umowy z dnia 1października 2004r – spłacić tych zobowiązań. Uczynił więc to za niego również dlatego aby nie odpowiadać jako współnik spółki jawnej za jej zobowiązania na zasadzie art. 31 k.s.h. zwłaszcza w stosunku do Urzędu Skarbowego.

Dow: zgodne zeznania stron –k. 372, 374-b.

12 stycznia 2005r doszło do zawarcia umowy pożyczki – pomiędzy A. C. (1) jako pożyczkodawcą a J. K. (1) jako pożyczkobiorcą na kwotę właśnie 213.000 zł.

Kwota ta miała być spłacona przez pożyczkodawcę w ratach miesięcznych w wysokości ; pierwsze trzy raty po 50.000 zł , czwarta rata 20.000 zł i ostatnia piąta rata w wysokości 43.000 zł w terminach od 27 lutego 2005r pierwsza do 27 maja 2005r czwarta a ostatnia piąta w wys. 43.000 zł terminie dwóch tygodni od wezwania o zapłatę . Ustalono oprocentowanie liczone od czerwca 2005r w wysokości 1,25% w stosunku miesięcznym ,(poza ratą 43.000 zł) które to oprocentowanie zmieniono aneksem do tej umowy z daty 1 października 2005r do 1% w stosunku miesięcznym .

Faktycznie nie doszło wówczas do przekazania takiej kwoty przez powoda na rzecz pozwanego – tylko użyto formy umowy pożyczki dla ustalenia jaką kwotę pozwany winien zapłacić powodowi z tytułu zbycia pozwanym udziałów w spółce z o.o. (...) – a do zapłaty których (po odliczeniu tego co już zostało zapłacone i pokryciu przez powoda za pozwanego J. K. należności spółki jawnej (...) w wys. 190.000 zł) pozostała właśnie taka kwota.

Dow: zeznania powoda –k.372, umowa pożyczki –k. 149-150 , aneks –k. 151

Jednocześnie w dniu zawarcia tej umowy pożyczki tj. 12 stycznia 2005r sporządzono porozumienie wekslowe , w którym pozwany J. K. (1) oświadczył iż z tytułu zawartej umowy pożyczki z daty 12 stycznia 2005r jest zobowiązany do zapłaty na rzecz powoda A. C. (1) kwotę 213.000 zł, dla zabezpieczenia której wystawia weksel gwarancyjny in blanco

z klauzulą „ bez protestu” , który to weksel A. C. (1) ma prawo wypełnić zgodnie z postanowieniami zawartymi w wyżej powołanej umowie na kwotę odpowiadającą wysokości nieuregulowanego zobowiązania z odsetkami , kosztami .

Porozumienie to jak i wystawiony przez J. K. (1) weksel in blanco poręczył pozwany T. S. (1) – nie posiadający wszak na to pisemnej zgody swej małżonki J. S., a z którą wówczas łączyła go małżeńska wspólność majątkowa.

Jego majątek wspólny stanowiło wówczas mieszkanie położone w K. i wynagrodzenia za pracę jego i jego małżonki w wysokościach zbliżonych do średnich miesięcznych wynagrodzeń. Pozwany T. S. (1) dnia 09 maja 2013r zawarł ze swą małżonką notarialną umowę podziału majątku wspólnego (k. 245), która poprzedziła zawarta dnia 13 maja 2008r umowa rozdzielenia majątkowej.

Dow; porozumienie wekslowe –k. 6 , weksel –k. 15 , zeznanie pozwanego T. S. (1) –k. 477-478, zeznanie św. J. S. – żony pozwanego –k. 262.

Dnia 7 stycznia 2014 powód wypełnił weksel na kwotę 447.731,83 zł na którą złożyła się kwota główna z umowy pożyczki tj. 213.000 zł oraz odsetki. Wezwał pozwanego J. K. (1) do wykupu weksla w terminie do 14 stycznia 2014r , a pozwanego T. S. (1) do wykupu weksla w terminie do 03 lutego 2014r , a po bezskutecznym upływie terminu - złożył pozew do Sądu.

Dow: zawiadomienia i wezwania do wykupu weksla –k. 11-13

Stan faktyczny ustalony został w parciu o cytowane dokumenty, zeznania świadków , zeznanie powoda i częściowo zeznania pozwanych.

Sąd nie dał wiary pozwanym w tej części w jakiej uzasadniali oni przyczynę zawarcia umowy pożyczki z 12 stycznia 2005r a mianowicie ,że była ona zabezpieczeniem spłaty pożyczki od B. Ź. w wys. 43.000 zł

i zobowiązań publiczno - prawnych spółki z o.o. (...) które ta miała spłacić do dnia zawarcia umowy z 12 stycznia 2005r , a których do tej pory nie spłaciła.

Po pierwsze umowa pożyczki z 12 stycznia 2005r zawarta została nie przez spółkę z o.o. (...) lecz przez pozwanego J. K. (1) i nie wynika z niej bynajmniej ,że chodzi o zabezpieczenie zobowiązań spółki z o.o. (...), natomiast fakt iż zawierał ją pozwany J. K. (1) jako osoba fizyczna wskazuje na jego zobowiązania jako osoby fizycznej względem powoda, a te wynikały z umowy tzw. inwestycyjnej z 1.10.2004r i umowy zbycia udziałów spółki z o.o. (...) w których to umowach występował również J. K. (1) jako osoba fizyczna.

Po drugie wysokość kwoty na jaką opiewała umowa pożyczki tj. 213.000 zł odpowiadała aktualnemu na dzień jej zawarcia zobowiązaniu pozwanego J. K. (1) względem powoda z tytułu umów ; inwestycyjnej z 1.10.2004 i umów zbycia udziałów spółki z o.o. (...). Z ogólnej bowiem kwoty uiszczonej powodowi przez J. K. (1) tj. 251.000 zł (co wynika z przelewów) część jej tj. 190.000 zł przeznaczona została przez powoda na zobowiązania spółki jawnej (...) – którą przecież miał zapłacić pozwany J. K. (1). Pozostała powodowi zatem kwota 61.000 zł (251000zł -190000 zł) . Ponieważ za udziały sprzedane przez powoda i jego małżonkę pozwanemu J. K. (1) i T. S. (1) pozwani mieli zapłacić łącznie 274.000 zł to różnica pomiędzy kwotą 274000 zł, a kwotą 61.000 zł wynosi 213.000 zł i na taką dokładnie kwotę spisano umowę pożyczki. Pozwany J. K. (1) uznawał wówczas dług w tej wysokości względem powoda skoro mając świadomość ile do tej pory mu zapłacił i że część tej kwoty tj. 190.000 zł powód przeznaczył na zapłatę tego co on sam miał zapłacić- podpisał umowę pożyczki właśnie na kwotę 213.000 zł. Gdyby nie miał wówczas wobec powoda zobowiązania na taką kwotę to zapewne ani umowy pożyczki ani weksla in blanco by nie podpisał – bo po cóż by miał to robić . Nie do obrony jest też jego twierdzenie że w umowie pożyczki z

12 stycznia 2005r chodziło o zabezpieczenie zobowiązań spółki z o.o. (...) – skoro to pozwany stał się z chwilą nabycia jej udziałów prezesem zarządu tej spółki i on był głównym odpowiedzialnym za jej zobowiązania finansowe, a powód zbywszy udziały w tej spółce stracił prawo do działania w niej. Ponadto gdyby tak było jak twierdzi J. K. (1) i gdyby faktycznie pozwany ten w imieniu swej spółki z o.o. (...) regulował te należności zabezpieczone wekslem

to w momencie zapłaty wszystkich należnych kwot winien zażądać od powoda zwrotu weksla – wobec wypełnienia zobowiązania a przecież tego nie zrobił . Jedynym więc logicznym wytłumaczeniem przyczyny zawarcia umowy pożyczki był faktyczny dług pozwanego J. K. (1) względem powoda z racji zbycia udziałów w spółce z o.o. (...).

Wszelkie inne ewentualne wzajemne roszczenia stron z tytułu ich działania w różnych spółkach i powiązaniach biznesowych (np. spółka jawna (...) wynajmuje halę spółce z o.o. (...)) mogą oczywiście istnieć i być przedmiotem odrębnych procesów - na co zwracają uwagę pozwani – nie mniej roszczenie objęte niniejszym pozwem nie ma z innymi nic wspólnego i dotyczy stricte opisanego tutaj stanu faktycznego.

Sporne są między stronami okoliczności dotyczące pożyczki kwoty 43.000 zł od B. Ż.. Sąd uznał za wiarygodną wersję powoda, który twierdził ,że kwotę tę pożyczył pozwany J. K. od B. Ż. na poczet ceny kupna udziałów spółki z o.o. (...), ale za pośrednictwem powoda który najpierw od tegoż B. Ż. te pieniądze(w imieniu pozwanego – ale o czym B. nie wiedział) odebrał i zatrzymał, a kiedy pozwany zapłacił powodowi pierwsze 50.000 zł ten oddał z nich 43.000 zł B. Ż.. O tym ,że do takiej pożyczki mogło dojść świadczy fakt ,że pozwany j. K. nie miał wówczas pieniędzy na zakup udziałów spółki z o.o. (...), a chciał je jednak kupić bo był z nią związany przez lata. Nie miał też w odpowiednim czasie pieniędzy na zapłacenie należności spółki jawnej (...) i za niego uregulował należność powód. Sam B. Ż. (1) przyznał ,że niejednokrotnie pożyczał powodowi pieniądze choć dokładnych kwot pożyczek nie pamiętał co nie jest dziwne bo od tamtej pory minęło już kilka lat, ponadto świadek B. Ż. jest w podeszłym wieku. Pozwany J. K. (1) natomiast i w umowie inwestycyjnej i w osobnym oświadczeniu zobowiązywał się względem powoda do zapłaty jemu kwoty 43.000 zł z tytułu tej właśnie pożyczki.

Jeżeli chodzi o zeznania świadków to tak w przypadku zeznań B. Ż. (1) jak i zeznań J. S. – nie było podstaw aby zakwestionować ich wiarygodność . Świadek B. Ż. potwierdził fakt iż niejednokrotnie pożyczał powodowi pieniądze - co by się zgadzało z tym co mówi powód ,że pożyczka dla pozwanego J. K. (1) była załatwiana właśnie przez powoda , a świadek J. S. potwierdziła jedynie iż nie wyrażała zgody na poręczenie jakiego udzielił jej małżonek na kwotę 213000 zł .

Stan prawny:

Powód dochodzi roszczeń z weksla.

Na wstępie zaznaczyć należy iż zobowiązanie wekslowe ma charakter abstrakcyjny co oznacza, iż weksel odrywa się od podstawy ekonomicznej, która była powodem jego wystawienia. Dla ważności zobowiązania wekslowego nie jest więc istotne, czy istniało zobowiązanie będące przyczyną wystawienia weksla oraz czy było ono ważne. Posiadaczowi weksla przysługuje w zasadzie prawo żądania zapłaty sumy wekslowej nawet wówczas, gdy wręczenie weksla było pozbawione dostatecznej podstawy. Dla ważności zobowiązania wekslowego nie ma również znaczenia, czy umowa, w związku z którą został wystawiony weksel, będzie ważna.

Każdy więc, kto złożył swój podpis na wekslu, musi liczyć się z tym, że może być zobowiązany wobec każdorazowego posiadacza weksla do jego zapłaty. Podnoszenie zarzutów osobistych dopuszczalne jest wyjątkowo w przypadkach ściśle określonych w art. 17 prawa wekslowego.

Zobowiązanie wekslowe każdej z podpisanych na wekslu osób wynika z tego, że złożyła ona na wekslu swój podpis. Zasada ta powoduje, iż posiadacz weksla może dochodzić zapłaty sumy wekslowej na drodze sądowej przeciwko dłużnikowi, który złożył ważny podpis na wekslu.

Niezależnie od powyższego stwierdzić należy iż wystawienie weksla w tym przypadku nastąpiło zgodnie z deklaracją wekslową nawiązującą do zawartej pomiędzy A. C. (1) i J. K. (1) umowy pożyczki kwoty 213.000 zł. Pieniądzy tych pozwany jako pożyczkobiorca powodowi nie zapłacił zatem zasadnym było wypełnienie weksla i wezwanie dłużnika wekslowego do jego wykupu a następnie do wystąpienia z niniejszym żądaniem. Sama umowa pożyczki z 12 stycznia 2005r nie była umową pozorną i przez to nieważną jak twierdzą pozwani, bo chociaż faktycznie nie doszło wówczas do przekazania pieniędzy w wysokości 213.000 zł to jednak faktem jest iż na ten dzień pozwany J. K. (1) zalegał powodowi

z zapłatą takiej sumy, który to dług pozwany uznał i zobowiązał się go zwrócić w określonym czasie. Nie ma większego znaczenia czy nazwać to pożyczką czy uznaniem długu - ważne, że istniało zobowiązanie pozwanego względem powoda do zwrotu takiej kwoty w sposób opisany w tej umowie.

W zarzutach do nakazu zapłaty pozwany J. K. (1) podniósł zarzut przedawnienia w zakresie odsetek słusznie zdaniem sądu argumentując iż roszczenie to jako roszczenie okresowe przedawnia się z upływem trzech lat. Mógł więc powód domagać się odsetek od kwoty głównej tj. 213.000 zł za okres trzech lat wstecz licząc od daty wypełnienia weksla. Weksel został wypełniony dnia 7 stycznia 2014r więc odsetki wstecz mogą być liczone do 7 stycznia 2011r. Odsetki za ten czas w wysokości 1% w stosunku miesięcznym (kalkulator odsetek) to kwota 76750,03 zł. W połączeniu z kwotą główną tj. 213.000 zł daje kwotę 289750,03 zł. Sąd zatem uwzględniając zarzut przedawnienia co do odsetek musiał uchylić nakaz zapłaty ponad w/w kwotę i konsekwentnie do powyższego w części dotyczącej kosztów postępowania ponad kwotę 10.838,90 zł. Zarzut przedawnienia nie może być jak to sugeruje powód postrzegany jako nadużycie prawa ze strony pozwanego bowiem w przypadku stron mamy do czynienia z osobami od wielu lat pracującymi w biznesie i znającymi realia zobowiązań pieniężnych. Nie może też być roszczenie o odsetki traktowane jako swojego rodzaju odszkodowanie za niespłacenie pożyczki w terminie, bo są to różne gatunkowo roszczenia i łączy się odrębnymi regułami – a powód mógł uniknąć takiej „szkody” wzywając pozwanego wcześniej do wykupu weksla.

Odnosnie pozwanego T. S. (1) należało nakaz uchylić

i powództwo w stosunku do niego oddalić, bo pozwany ten odpowiada jako poręczyciel wekslowy. Podpisał poręczenie wekslowe bez zgody swej małżonki, a w świetle obowiązującego wówczas art. 37 krio tj. w dacie 12 stycznia 2005r – czynność prawna przekraczająca zakres zwykłego zarządu jest nieważna. Małżonka pozwanego J. S. nigdy też nie potwierdziła tego poręczenia. W chwili składania podpisu na wekslu pozwany T. S. (1) i jego małżonka nie byli bardzo zamożni, bo mieli tylko jedno mieszkanie i własne wynagrodzenia za pracę nie przekraczające wiele średnich krajowych, więc poręczenie pożyczki na kwotę 213000 zł było niewątpliwie czynnością przekraczającą zakres zwykłego zarządu. (vide OSN z 13.04.2005r IV CK 680/04 oraz OSN z 01.12.2010r I CSK 181/10). Należało ją uznać za nieważną. Powód, który znał pozwanego – wiedział zapewne, że ten jest żonaty i mógł zadbać obierając od niego poręczenie o zgodę na powyższe jego małżonki. Zarzut powoda nadużycia prawa przez pozwanego T. S. (1) powołującego się na tę nieważność nie może być uznany za trafny bo powód jako wieloletni prezes różnych spółek, działający od lat w biznesie - zapewne wiedział a przynajmniej mógł wiedzieć o konsekwencjach złożenia poręczenia bez zgody małżonki poręczającego. Mając powyższe na względzie – sąd orzekł jak w sentencji na mocy art. 496 kpc. O kosztach orzeczono na mocy art. 98 kpc tj. zasądzono dla pozwanego T. S. (1) kwotę jaką uiścił tytułem opłaty od zarzutów do nakazu zapłaty.